

*Sygnatura akt III K 1057/13*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 28 marca 2014 roku*

*Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny, w składzie:*

*Przewodniczący: S.S.R. Fryderyk Kwiatek*

*Protokolant: Olga Knap*

przy udziale Rafała Białka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu oraz K. B.przedstawiciela Urzędu Celnego w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2014 roku

sprawy przeciwko P. O. (1)

synowi B. i D. z domu P.

urodzonemu (...)w miejscowości w K.

oskarżonemu o to, że:

o to, że: w dniu 26 kwietnia 2013 roku w pomieszczeniach budynku przy ul. (...)W., przechowywał wyroby akcyzowe bez wymaganych znaków akcyzy w postaci 200 sztuk papierosów, 444 kilogramów tytoniu do palenia oraz 3345 kilogramów suszu tytoniowego, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, przez co naraził na uszczuplenie należny podatek akcyzowy w kwocie 1.746.086 zł,

***tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 kodeksu karnego skarbowego.***

I. oskarżonego P. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65§1 kks i za to na podstawie art. 65§1 kks. wymierza mu roku pozbawienia wolności oraz karę 500 (pięćset) stawek dziennych grzywny po 200 (dwieście) złotych każda,

II. na podstawie art. 31§ 1 kks i art. 31§5 kks i art. 31§6 kks orzeka przepadek poprzez zniszczenie krajanki tytoniowej o wadze 444 kg bez znaków akcyzy tytoniu w liściach o wadze 3.345 kg bez znaku akcyzy, papierosów w ilości 200 sztuk bez znaków akcyzy, maszyny do cięcia tytoniu, bębna do suszenia tytoniu, aromatów do tytoniu w ilości 100 litrów, nagrzewnicy do suszenia tytoniu i wagi elektronicznej, zajętych w dniu 26 kwietnia 2013 roku w W.przy ulicy (...)za pokwitowaniem od PL(...)do (...),

III. na podstawie art. 31§7 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2538, 70 (dwa tysiące pięćset trzydzieści osiem i 70/100) złotych tytułem kosztów zniszczenia przedmiotów , których przepadek orzeczono,

IV. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od poniesienia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 1057/13

## UZASADNIENIE

***Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Oskarżony P. O. (1) od 2012 roku dzierżawił halę produkcyjną w W. przy ul. (...). Oskarżony poddzierżawiał część posiadanego obiektu przedsiębiorcom, którzy przechowywali samochody na placu przed halą. Oskarżony zatrudnił M. D., który wykonywał obowiązki stróża polegające na dozorowaniu hali i placu. Poza M. D. na terenie hali od czasu do czasu przebywał P. O. (2), który sporadycznie pomagał oskarżonemu w pracach porządkowych albo wykonywał dla siebie drobne prace hydrauliczne. Oskarżony nie angażował obu mężczyzn w przechowywanie tytoniu nieobjętego znakami akcyzy. Jedynie kilka razy poprosił M. D. o pomoc przy ładowaniu worków z krajanką tytoniową do samochodu. Oficjalnie oskarżony zajmował się naprawą maszyn, ale nieporównanie bardziej znaczącym przedmiotem jego działalności, był skup, przechowywanie i dystrybucja tytoniu nieobjętego znakami akcyzy. Oskarżony liczył na to, że tytoń nabyty jesienią sprzeda wiosną po cenie znacznie wyższej niż cena zakupu. Przystępując do realizacji swojego zamysłu począwszy od listopada 2012 roku zaczął gromadzić tytoń, który przechowywał w zamkniętych na klucz pomieszczeniach położonych w tylnej części wzmiankowanej hali, do których ani stróż ani inne osoby nie miały dostępu. Zwykle oskarżony zaopatrywał się w tytoń szukając kontaktu z nieustalonymi osobami zamieszkującymi okolice L., kierując się informacjami uzyskanymi przez Internet, bądź ogłoszeniami zamieszczanymi w lokalnej prasie. Cena kilograma tytoniu pochodzącego z takiego źródła wahała się od 4 do 7 zł. Oskarżony miał zamiar zbyć tytoń po jego przetworzeniu i przechowaniu za cenę od 20 do 25 zł za kilogram. Oskarżony przygotował się do przechowywania i przeróbki tytoniu: dysponował maszyną do cięcia tytoniu, bębniem do suszenia tytoniu, m aromatami do tytoniu ilości 100 l, nagrzewnicą do suszenia tytoniu i wagą elektroniczną. W dniu 26 kwietnia 2013 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego w W. przeszukali pomieszczenia hali, w wyniku czego ujawnili - poza wzmiankowanymi maszynami i aromatami do tytoniu - 200 sztuk papierosów bez znaków akcyzy, 444 kg tytoniu do palenia bez znaków akcyzy i 3345 kg suszu tytoniowego bez znaków akcyzy. Czynności mające za przedmiot wzmiankowane wyroby, polegające na nielegalnym wydaniu wyrobów akcyzowych, nielegalnym sprowadzeniu wyrobów akcyzowych, nielegalnym wydaniu wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych i sprzedaż wyrobów produkowanych poza składem podatkowym, nielegalnym wyprowadzaniu ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, jest - zależnie od wartości uszczuplenia w podatku akcyzowym - przestępstwem albo wykroczeniem skarbowym. Wobec ujawnienia faktu przechowywania wzmiankowanych wyrobów kontrolujący zatrzymali je za pokwitowaniem i na potrzeby postępowania zabezpieczyli aromaty i maszyny znajdujące zastosowanie przy przeróbce tytoniu.

Wartość zajętego mienia wyniosła:

- aromat do tytoniu - 1100 zł,
- nagrzewnica elektryczna - 500 zł
- waga elektroniczna - 200 zł
- urządzenie do krojenia tytoniu - 30 000 zł
- bęben do suszenia tytoniu - 100 zł
- 444 kg krojonego tytoniu - 241 971,12 zł
- liście tytoniu w ilości 3345 kg - 23 415 zł
- papierosy w ilości 200 szt. - 109 zł.

Wartość podatki akcyzowej należnego od wymienionych wyrobów wyniosła 1 461 096 zł.

**Dowód:** - wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1) k. 57-59, 81-82

- zeznania świadka M. D. k. 47-48
- notatki urzędowe k. 3-5, 17-19

- dowody rzeczowe k. 71-73

- spis i opis rzeczy k. 12, 22

- protokół oględzin k. 9-16

- dokumentacja fotograficzna k. 100-135.

Oskarżony ma 36 lat. Wyuczył się zawodu stolarza. Obecnie utrzymuje się z dochodu w kwocie 1500 zł, który przynosi mu wykonywanie pracy dorywczej i który stanowi jedyny składnik jego majątku. Na utrzymaniu oskarżonego pozostaje jedno małoletnie dziecko.

W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości co do poczytalności oskarżonego. Oskarżony był już wielokrotnie karany za przestępstwa, głównie przeciwko mieniu, i odbywał z tego tytułu karę pozbawienia wolności.

Oskarżony nie kwestionował swojego sprawstwa i na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do przechowywania tytoniu nieobjętego polskimi znakami akcyzy w różnym stadium przetworzenia. Nadto, oskarżony wyjaśnił, że ani jego brat, ani stróż nie mieli nic wspólnego z przechowywaniem i obróbką tytoniu.

**Dowód:** - wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1) k. 57-59, 81-82

- informacja o karalności k. 167-169.

#### **Sąd zważył nadto, co następuje:**

Wyniki swobodnej oceny zebranych dowodów przywiódły Sąd do przekonania o sprawstwie i winie oskarżonego. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie krył, że przechowywał tytoń nieobjęty znakami akcyzy, i nie taił zamiaru zbycia tytoniu bez uiszczenia takiej daniny. Maszyny zajęte przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego, służące do obróbki tytoniu, i sam tytoń, ujawniony w wyniku przeszukania hali, nie pozostawiały oskarżonemu pola, na którym mógłby skutecznie zabiegać o uniknięcie albo choćby złagodzenie odpowiedzialności karnej. Mimo tego, że oskarżony - wielokrotnie karany i doświadczony wieloletnim pobytem w zakładzie karnym - miał interes, by skierować oskarżenie przeciwko innej osobie, nie uczynił tego i złożył wyjaśnienia, które jeszcze bardziej przybliżyły perspektywę skazania. Do tego świadek M. D., niemający dostępu, do pomieszczeń, w których oskarżony przechowywał tytoń, zeznał, że kilka razy pomagał oskarżonemu wrzucać worki z krajanką tytoniową do samochodu oskarżonego. W tym świetle Sąd nie znalazł powodów, dla których miałby uznać relację oskarżonego za niewiarygodną. Mając na uwadze notatki urzędowe, dokumentujące czynności funkcjonariuszy Urzędu Celnego, protokół przeszukania, spis i opis rzeczy, protokoły oględzin, dokumentację fotograficzną i spis dowodów rzeczowych z oszacowaniem ich wartości, a więc dowody obrazujące w obiektywny sposób rodzaj i wartość mienia przechowywanego przez oskarżonego w pomieszczeniach dzierżawionej przez niego hali, niekwestionowane przez samego oskarżonego, Sąd miał tym więcej podstaw do tego, by go skazać.

Czyn przypisany oskarżonemu stanowił „paserstwo skarbowe” stypizowane w art. 65 § 1 k.k.s. Wzmiankowane przestępstwo skarbowe sprowadza się do nabycia, przechowywania, przewożenia, przesyłania, przenoszenia, pomagania w zbyciu, przyjmowaniu oraz pomaganiu w ukryciu wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego stypizowanego w art. 63 k.k.s., 64 k.k.s. i 73 k.k.s. Jak wynika ze zbieżnych relacji oskarżonego i świadka M. D. tytoń zalegający w pomieszczeniach, do których ten ostatni nie miał dostępu, był kilkakrotnie ładowany do samochodu oskarżonego, z całą zatem pewnością oskarżony posiadał tytoń pochodzący z nieustalonych źródeł, który następnie przekazywał innym nieustalonym osobom. Takie czasowe władztwo nad rzeczonymi wyrobami odpowiadało czynności sprawczej przechowania. Oskarżony miał świadomość, że wyroby pozostające w jego posiadaniu podlegają akcyzie, dlatego - nie mając wątpliwości co do bezprawnego sposobu pozyskania tytoniu - nie tylko dostrzegał możliwość popełnienia przestępstwa, ale i chciał naruszyć prawo w opisany wyżej sposób. Mając na względzie rozmiar uszczuplenia w podatku akcyzowym, wyrażającego się w kwocie 1.746.086 zł, oszacowany stosownie do wartości

tytoniu ujawnionego w dniu 26 kwietnia 2013 roku, Sąd przyjął, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przedmiotowego przestępstwa w typie podstawowym, przewidzianym w art. 65 § 1 k.k.s.

Czyn oskarżonego był bez wątpienia zawiniony. Będąc osobą dorosłą, w pełni poczytalną, stającą nie po raz pierwszy przed perspektywą naruszenia prawa i jego następstw w postaci udziału w postępowaniu karnym, oskarżony miał rozeznania wystarczające do tego, by należycie ocenić skutki prawne planowanego przedsięwzięcia. Mimo że dotychczasowe, wieloletnie zabiegi służące resocjalizacji oskarżonego winny przynieść pozytywne rezultaty, a okoliczności, w jakich przyszło mu działać nie były na tyle wyjątkowe, by naruszenie interesu fiskalnego Skarbu Państwa było w jakikolwiek sposób usprawiedliwione, oskarżony nie zaniechał popełnienia czynu zabronionego. W tych okolicznościach stopień winy jawił się jako wysoki.

Wymierzając oskarżonemu karę grzywny i karę pozbawienia wolności, stosownie do możliwości kumulatywnego wymierzenia obu wzmiankowanych kar, przewidzianego w art. 65 § 1 k.k.s., Sąd przyjął, że tylko jednoczesna dolegliwość natury materialnej i pozbawienie oskarżonego wolności zagwarantuje, że ukaranie spełni cele nie tylko doraźnej represji, ale i trwale wpoi oskarżonemu przekonanie o potrzebie przestrzegania obowiązującego prawa i wyeliminuje skłonność do takich inkryminowanych zachowań. Wymierzając karę 500 stawek dziennych grzywny i karę roku pozbawienia wolności Sąd miał na względzie wysoki stopień winy, znaczny rozmiar uszczuplenia w podatku akcyzowym i dotychczasową postawę oskarżonego, manifestującego rażące lekceważenie obowiązującego porządku prawnego i swego rodzaju odporność na stosowane wobec niego izolacyjne środki oddziaływania karnoprawnego. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny, Sąd miał na uwadze aktualną sytuację oskarżonego, który na skutek wyboru, a nie okoliczności od niego niezależnych (takich choćby jak częściowa utrata zdolności do pracy) pozostaje bez stałej pracy, i przyjął, że przymusowe wykonanie takiej kary zmusi oskarżonego do szukania innych, tym razem legalnych, źródeł dochodu. Brak pozytywnych rezultatów wieloletniego oddziaływania karnoprawnego przemawiał za kontynuacją takiego oddziaływania, choćby krótkotrwałą, w warunkach izolacyjnych. Dolegliwość, którą będzie za sobą niosło wykonanie obu kar, odzwierciedli bezprawie ujawnione w zachowaniu oskarżonego i przez wzgląd na możliwość doświadczenia podobnych skutków kolejnej, nieuchronnej kary, zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Tak surowa kara będzie pozytywnie oddziaływać na innych adresatów norm prawnych, przynajmniej tych, którzy należą do bliskich czy znajomych oskarżonego, i uświadomi im, że prawo rzeczywiście obowiązuje, a odpowiedzialność za jego naruszenie jest nieuchronna.

Sąd ustalił, że prawdopodobieństwo powrotu oskarżonego do przestępstwa jest wysokie: oskarżony po raz kolejny dał wyraz przekonaniu o własnej bezkarności i dowiódł, że pozostawanie na wolności nie sprzyja zarzuceniu dotychczasowych karygodnych nawyków. Proces demoralizacji oskarżonego znacząco postępuje, a to samo w sobie czyni niezasadnym założenie, że wykonanie kary pozbawienia wolności nie będzie konieczne, by trwale odwieść oskarżonego od naruszania prawa.

Sąd orzekł przepadek zajętego tytoniu bez znaków akcyzy, mając na uwadze, że przepis art. 31 § 1 k.k.s. stanowi podstawę fakultatywnego orzeczenia takiego środka karnego, o ile przedmiotem czynu zabronionego jest - tak jak w niniejszej sprawie - przedmiot pochodzący bezpośrednio z przestępstwa skarbowego. Przepis art. 31 § 6 k.k.s. przesądzał o potrzebie zniszczenia zajętego tytoniu. W myśl art. 31 § 7 k.k.s. Sąd obciążył oskarżonego obowiązkiem poniesienia kosztów zniszczenia mienia, ustalonych przez oskarżyciela na kwotę 2 538,70 zł.

Mając na względzie, że oskarżony będzie odbywał karę pozbawienia wolności, a więc utraci na rok możliwość wykonywania dorywczych zajęć zarobkowych, Sąd przyjął, że uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe, zwłaszcza, że oskarżony stoi przed koniecznością wykonania kary grzywny i poniesienia kosztów zniszczenia mienia. Skoro tak, Sąd uznał za właściwe, by zwolnić oskarżonego z poniesienia tych należności, i procedując zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k. zaliczyć wydatki Skarbu Państwa powstałe od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.